

kjer lahko najdete tudi mnogo podrobnejše in kritično poglobljene študije fenomena argumentacije v jeziku.

Druga teorija, na katero opozarjamo, je teorija vizualne argumentacije, ki postaja vse popularnejša in katere osnovna teza je, da vizualije lahko argumentirajo same po sebi. Naš prispevek takšno tezo zavrača in opozarja na nujnost multimodalnega pristopa k argumentaciji (in pomenjanju na sploh), ki poleg verbalnega in vizualnega vključuje vsaj še mimiko in gestiko (morda tudi vonje, okuse in zvoke, kar pa ni predmet te knjige). Prispevek, na katerega se opiramo, je bil predstavljen na 1. evropski konferenci o argumentaciji, leta 2015 v Lizboni.

Tretja teorija, na katero se nam je zdelo vredno opozoriti v kontekstu (de)konstrukcije pedagoškega diskurza, je teorija oz. natančneje teorije o napakah in zmotah v sklepanju in argumentaciji (prispevek, ki smo ga vpletli v knjigo, je bil predstavljen na mednarodni konferenci Ontario Society for the Study of Argumentation, leta 2011 v Windsorju, v Kanadi). Gre za že staro in vedno bolj razvejano področje v polju argumentacije, kjer pa je morebitne napake in zmote potrebno obravnavati retorično, glede na temo, občinstvo in situacijo, v kateri argumentiramo oz. prepričujemo. Prototip takšne situacije je prav razred in pedagoški diskurz.

Ljubljana, junij 2018

Avtorji